

22-9-91.

Ljuba mi Lenta!! -

Dolg čas mi je, po tebi in kar naprej promičujem
o tebi, in dan mi čas praj pasa, vsamem per
v roko in začnem pisati, kajpro to prouščino
poročam in v duhu goveče poljubim. Sporocam
ti da danes smo imeli spoved, ker za veliko
noč je bilo vse narobe, so pa zdaj napravili spo-
ved kotor je hotel iti, vsaka kompanija je imela
en dan, časa za spoved, in potem smo prišli
pa tudi mi no. vrsto, to je bilo danes na mede-
lo. Ker nas je bilo Gorisjana mebedon
hotel jet, in potem jast sem vseglit sel, ma
me je vseglit malo imelo ker gospod je bil
mi znal slovenstio pa sva se vseglit olabro zastio
pila, in potem ko so videli drugi da sem sel
jast, so me uprasali kako mi je slo, jast sem
pa reka da se nitreba nič bati ker je slo zelo
hitro in potem je sel tudi tojre motivin in tudi
Jaance spiren, drugi so se nam pa smejali posebn
pa se meni ker sem sel kaprni. Jast sem pa
mihal in sel svojo pot naprej - - -

Oh ljuba mi Ančka neš tudi Tebe sem se spomnil
ko sem bil v cerkvi, in potem ko smo imeli sv.
mašo, sem te imel se misliti. In sv. mašo
smo imeli, zolaj že dve megleji odzunaj na
prostern in med sv. mašo je bilo sv. obhajilo. Kjer
nas je bilo čez sto pri obhajilu, in muzika
nam je tudi igrala tako da je bilo prav lepo za
gledat. In naslednje 2 mašo je po vojáško oblagi
50 dni in počasni priole spet noč in mi
obungi pa masiramo kod po teh gricéh in
olelomo manovre se je le vreme gremo ven
na zolaj je pa že 3. dni kar naprej oblag, tako
da je strašno bloto. ^{100 dni}

Draga Ančka neš saj na eno vižo je bolši da
sem tukaj kot pa obel kje v južni Italiji ker
zolaj tukaj nam dajo vsaki dan po 5. L. ker smo
šli čez granco, in smo umagali. Neš pa vseglah
mi magoce miš mancat ker je vse strašno drago
za 10. L. čokolade jo je zelo malo ali peškota tudi in
obunge se pa ne dobi.

In nadalje kotko je pa kaj s teboj ali si se kaj
ukolačila od ti je še vedno tako dolgo čas, kot si
mi pisala. Jotipi draga zemlja se enčas, saj bo
kudli to minulo, potem bora pa se naprej srec
na bila in skupaj veselje vsirova

Danes imam je mandre govoril da bodo začeli
pocasi nas domov dajati da bomo zemljo
obdelali, da se bo kaj pridelalo, za naprej ma to
bo šlo bolj pocasi, ker nas je dosti, in ne vem če
bodo vse dali, ma jast imam upravnji da ko
to nebo dolgo ob te bora spet se videt in
na srec pritisnil kot svojo najbolj Gubečo
stroz na celim svetu.

Tisto pismo ki sem ga prejel od tebe, ga znan
re celega iz glave, ker ne vem kolikokrat sem
ga že prebral, in vsakokrat ko ga preberem mi
je zelo tesko pri srcu, ko mi pišes da mi ne
dobiš nobene poste od mene, ko jast pisem
skoro vsake dan kakšno karto ali pa pismo
ko ti pisem že ka deset potem pa ne vem kam
grejo, ali jih kakšen ma pustiti vame

Mogoče si se krakščen kije jero hladni, da mavelšč
magaja, saj se še menda spomniš za nazaj karko
in kaj so imeli že z nami opraviti in kako je
kudi zolaj la hko. Ves incolaj je tudi tako, ker je
posta vojaska gredo vse pisma v Bolarijo ker tam je
glavna cenzura in potem jih pa šle nri obrugi
obliro, to je za domov, in namo tako ce mi ti
pisni gre vse bol pe cisi, in bol dolet na okoli...!
Eno pismo sem poslal po listemur kuzroli v
Pultoraj ki kuzaja se ga boš obila, daj mi se kaj
pisat kako in kaj jo kaj zdelavaš posebno s stricem
mislim da se prav kuzas, pa mi reci da sem
ga pustil poročavit in vse doma tudi — —
Jutri gremo proč od tukaj 48. km. Kja prorti Zag-
reba, v neko vas bom že še kaj pisal ko pridemo
na mesto, Pravijo da tam bomo šli a neko kra-
sarno, bo bolši kot je pa tukaj ko spimo pod temo
in Gudijs ki so tukaj gorozija nemško malo krakščen
gorozij prav slovensko Gudijs pa to mojo slabo pisavo kom-
cam in kabi Guba sarka v roke podam. Te se obrat
prav srečno poročavit in v duhu goreče pohubi Troj ovesti
in vedno med misleči moji. Ljube.

obagon blaga in srečka in jesi kaj